

Sygn. akt II Ka 165/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Dąbrowska

Sędziowie: SSO Marek Konrad

SSO Michał Pieńkowski (spr.)

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale A. K. Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2014 r.

sprawy:

M. Z. oskarżonej o czyn z art. 271 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 21 stycznia 2014 roku

sygn. II K 742/13

orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt II wyroku jako podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec oskarżonej M. Z. przyjmuje art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. i na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn.at II Ka 165/14

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Ostrołęce oskarżyła M. Z. o to, że: w dniu 24 listopada 2010 roku w O. będąc uprawnionym do wystawienia dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w swojej firmie Usługi (...) z/s w O. poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w ten sposób, że będąc właścicielem firmy Usługi (...) z/s w O., wystawiła dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu dla swojej matki K. P. z miesięcznymi zarobkami w wysokości 1600 zł netto z tytułu zatrudnienia w/w osoby w firmie Usługi (...) z/s w O. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w celu przedłożenia w/w zaświadczenia i uzyskania przez K. P. w firmie (...) z/s w O. pożyczki gotówkowej, podczas gdy w rzeczywistości K. P. nigdy nie była zatrudniona w jej firmie, czym poświadczyła nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne,

tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem zaocznym z dnia 21 stycznia 2014 roku w sprawie II K 384/12 oskarżoną M. Z. uznaje za winną tego, że: w dniu 24 listopada 2010 roku będąc właścicielem firmy o nazwie Usługi (...) z siedzibą w O. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu poświadczyla nieprawdę w treści zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wystawionego na nazwisko K. P. co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. co do jej zatrudnienia w wyżej wymienionej firmie na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 01 maja 2009 roku na stanowisku sprzedawcy i uzyskiwania przez K. P. wynagrodzenia miesięcznego netto w wysokości 1.600,00 złotych, podczas gdy wyżej wymieniona nigdy nie była zatrudniona w przedmiotowej firmie, to jest czynu z art. 271 § 1 k.k. i za czyn ten na mocy art. 271 § 1 k.k. skazał ją na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonej na okres 3 (trzech) lat próby. Na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł od oskarżonej 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz zasądził od oskarżonej M. Z. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 170,00 (stu siedemdziesięciu) złotych oraz kwotę 120,00 (stu dwudziestu) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. powyższy wyrok zaskarżył Prokurator Rejonowy w Ostrołęce. Prokurator zaskarżył wyrok w zakresie orzeczenie o karze na niekorzyść oskarżonej.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 437 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 1 k.p.k. prokurator wyrokowi zarzucił :

- obrazę przepisów prawa materialnego art. 115 pkt 10 k.k., z art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. poprzez nie orzeczenie wobec oskarżonej, która w chwili orzekania była sprawcą młodocianym zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na podstawie art. 70 § 2 k.k. i nie orzeczenie obligatoryjnego oddania oskarżonej pod dozór kuratora w okresie próby

Prokurator wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez orzeczenie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonej M. Z. na okres próby lat 3 na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. i na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddanie oskarżonej M. Z. pod dozór kuratora na okres próby 3 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i została uwzględniona.

Słusznie podnoszony jest w apelacji przez prokuratora zarzut obrazę prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 70 § 1 k.k. jako podstawy warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej M. Z. i niezastosowaniu przepisu art. 70 § 2 k.k., mimo iż M. Z. była sprawcą młodocianym. Oskarżona urodziła się w dniu (...), a czynu dokonała w dniu 24 listopada 2010 roku, miała więc ukończone 20 lat.

Młodociany w prawie karnym ma szczególny status. Dotyczy to orzekania kar i środków karnych. Ustawodawca wyraźnie w tym przypadku formułuje dyrektywę preferencji wychowawczego oddziaływania oraz przewiduje możliwość stosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary regulacja dotyczy stosowania środków probacyjnych w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary i warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Zgodnie z art. 115 § 10, status młodocianego określają dwa kryteria:

- 1) nieukończenie 21 lat w chwili popełnienia czynu zabronionego,
- 2) nieukończenie w czasie orzekania przez Sąd w I instancji wieku 24 lat.

Obie te przesłani zachodzą wobec oskarżonej M. Z., a zatem Sąd I instancji powinien ją uznać za sprawcę młodocianego i podstawą prawną zastosowania wobec niej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności powinien być przepis art. 70 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa materialnego poprzez zaniechanie orzeczenia względem oskarżonej M. Z. dozoru kuratora sądowego, który w tym przypadku jest obowiązkowy zgodnie z art. 73 § 2 k.k. Sąd Odwoławczy zmienił wyrok w tym zakresie i oddał oskarżoną pod dozór kuratora sądowego.

Sąd I instancji dostrzegł swoje uchybienie, czemu dał wyraz w uzasadnieniu wyroku.

Z tych względów z mocy art. 437 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze i opłatach orzeczone na zasadzie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.